

คำวินิจฉัยของ นายประเสริฐ นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การง้อยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ (กรณีนายประยุทธ์ มหากิจศิริ อดีตสมาชิกวุฒิสภา/ผู้ถูกร้อง)

ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๐๑/๑๘๘ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช./ผู้ร้อง พิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของนายประยุทธ์ มหากิจศิริ/ผู้ถูกร้อง สมาชิกวุฒิสภา ที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง พบทรัพย์สินที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงไว้ในบัญชี ฯ เป็นจำนวนมาก คำชี้แจงเหตุผลของผู้ถูกร้องเกี่ยวกับ รายการทรัพย์สินที่ตรวจสอบพบเพิ่มเติมดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ ผู้ร้องจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้อง ยื่นบัญชี ฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต่อไป

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณาเป็นอย่างเดียวกันกับที่ปรากฏตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ โดยที่พยานหลักฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับมีเพียงพอที่จะวินิจฉัยคำร้องนี้ได้แล้ว ไม่จำเป็นต้อง แสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดอีก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ มาตรา ๑๐๕ (๑๓) มาตรา ๑๑๘ (๕) มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๓๑๕ มาตรา ๓๒๑ มาตรา ๓๒๓ และมาตรา ๓๓๑

๒. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๖๘ มาตรา ๘๒๖ มาตรา ๘๒๗ มาตรา ๑๑๕๑ มาตรา ๑๑๕๓ มาตรา ๑๑๖๓ มาตรา ๑๓๕๓ มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๕ ถึง มาตรา ๑๔๕๓

๓. ประมวลรัษฎากร มาตรา ๕๗ ตี

๔. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ และมาตรา ๑๕

๕. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๔ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๑๓๐

๖. ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒

ปัญหาที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย

๑. ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องนี้ หรือไม่

๒. ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ปัญหาแรก

เนื่องจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอคำร้องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดได้

ปัญหาที่สอง

(๑) การที่ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า คำร้องที่ผู้ร้องยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ นั้น ไม่อาจนำมาใช้บังคับผู้ถูกร้องได้โดยชอบด้วยกฎหมาย นั้น ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ วินิจฉัยว่า นายสุขุม เติชชื่น สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาสมัยเดียวกันกับนายสุขุม เติชชื่น สมาชิกวุฒิสภา จึงต้องมีหน้าที่ยื่นบัญชี ฯ ตามเหตุผลที่กล่าวไว้ในคำวินิจฉัยดังกล่าวด้วย

(๒) การที่พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ เป็นกรรมการบริษัท เดอะ เบสท์ เจเนอรัล คอมมูนิเคชั่น จำกัด และคุณหญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา เป็นกรรมการบริษัท วงศ์อมร จำกัด และเป็นทั้งกรรมการและลูกจ้างบริษัท เกษมวนารมย์ จำกัด และทั้งสองคนเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ถูกผู้ถูกร้องคัดค้านว่า กระทำการอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง (๓) นั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ผู้ร้องชี้แจงว่า บุคคลทั้งสองลาออกจากการเป็นกรรมการบริษัทแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๔/๒๕๕๔ และคุณหญิงปรีญา ฯ ก็มีได้เป็นลูกจ้างบริษัท เกษมวนารมย์ ฯ ตามกฎหมายต่างๆ แล้วด้วย บุคคลดังกล่าวทั้งสองคนมิได้กระทำการอันต้องห้าม

ตามมาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง (๓) จึงไม่พ้นจากการเป็นกรรมการ ป.ป.ช. มติของผู้ร้องย่อมไม่เสียไป นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องไม่มีสิทธิยกปัญหาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยด้วย

(๓) การที่ผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชี ๑ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง นั้น ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า ผู้ร้องไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ที่กำหนดให้ผู้ร้องเสนอเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ร้องมีมติเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด คือ ภายในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่ผู้ร้องยื่นต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ เกินเวลาที่ระเบียบดังกล่าวกำหนด จึงเป็นการไม่ชอบนั้น เห็นว่า ระเบียบ ๑ ข้อ ๒๒ เป็นการเร่งรัดให้ผู้ร้องรีบดำเนินการ มิใช่เป็นอายุความที่ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

(๔) การที่ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า ผู้ถูกร้องไม่อยู่ในบังคับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เพราะมาตรา ๒๕๕ กำหนดโทษไว้สองอย่างควบคู่กัน คือ “ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ... และให้ผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี...” เมื่อผู้ถูกร้องมิได้ดำรงตำแหน่งใดๆ อีกแล้ว การให้พ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นไปไม่ได้ นั้น เห็นว่า มาตรา ๒๕๕ มีความหมายว่า (ก) ถ้าผู้ถูกร้องอยู่ในตำแหน่งทางการเมืองและไม่ยื่นบัญชี ๑ หรือยื่นบัญชี ๑ ตามมาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑) ถ้าผู้ร้องตรวจสอบพบ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นพ้นจากตำแหน่ง และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง (ข) ถ้าผู้ถูกร้องไม่อยู่ในตำแหน่งทางการเมืองแล้ว และไม่ยื่นบัญชี ๑ ตามมาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๒) หรือมาตรา ๒๕๒ วรรคสอง หรือจงใจยื่นบัญชี ๑ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง และผู้ร้องตรวจสอบพบ ผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๕) การที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องที่กล่าวหาผู้ถูกร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ นั้น เห็นว่า ผู้ร้องเพียงแต่นำสืบว่า ผู้ถูกร้องรู้ว่า ตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ๑ ตามรัฐธรรมนูญ และตนหรือคู่สมรสมีทรัพย์สิน แต่จงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ ก็ถือว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชี ๑ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดรายการทรัพย์สินที่ควรต้องแจ้ง โดยผู้ร้องไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพราะถูกยกเลิกโดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒๑ วรรคสอง ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

หมวด ๕ เพราะมิใช่เป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามมาตรา ๒๕๔ วรรคสอง หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือรั่วรัยผิดปกติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้ร้อง ให้โอกาสผู้ถูกร้องชี้แจง ดังปรากฏในหนังสือชี้แจงของผู้ร้อง ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็น เวลา ก่อนที่ผู้ร้องจะลงมติว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบแล้ว นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัย “การจงใจ” ไว้ในคำวินิจฉัยที่ ๓๑/๒๕๕๓ ว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่แต่เพียงวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจ ... เท่านั้น โดยไม่จำเป็นต้อง วินิจฉัยถึงมูลเหตุจงใจ ...” ด้วย

(๖) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกร้องรับรองบัญชี ฯ ของผู้ถูกร้อง คู่สมรส และบุตรที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะว่า ถูกต้อง และเป็นความจริง แต่ผู้ร้องตรวจสอบภายหลังพบว่า มีทรัพย์สินอีกหลาย รายการที่ผู้ถูกร้องยังไม่ได้แสดงไว้ ซึ่งผู้ถูกร้องชี้แจงว่า โดยเฉพาะเรื่องทรัพย์สิน บางครั้งกริยา อาจไม่ต้องการให้สามีทราบถึงทรัพย์สินทั้งหมดที่ภริยามีอยู่ อาจจะเป็นเพื่อความสบายใจของผู้หญิงเอง และด้วยความห่วงใยลูก เพราะต้องการเก็บรักษาทรัพย์สินเพื่อเลี้ยงตนเองในยามยากก็อาจจะเป็นไปได้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและเหตุผลส่วนตัวของผู้ถูกร้องมิใช่เหตุผลตามกฎหมาย

ผู้ถูกร้องแจ้งคู่สมรสทราบแล้วว่า การเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ แต่คู่สมรสผู้ถูกร้องให้การว่า ไม่ใส่ใจฟัง เพราะไม่ได้สนใจนักการเมือง ไม่ได้ใส่ใจฟังผลว่า จะเป็นอย่างไร และให้การต่อไปว่า ทรัพย์สินบางส่วนตนคิดจะสะสมเป็นสมบัติให้แก่ลูกเพื่อเป็นหลักประกัน ลูกและตนเอง ไม่อยากบอกผู้ถูกร้องหมด ที่ดินส่วนที่เป็นชื่อของผู้ถูกร้อง คู่สมรสผู้ถูกร้องเก็บหลักฐานหมด ถ้าเป็น บัญชีเงินฝากของผู้ถูกร้อง คู่สมรสผู้ถูกร้องเชื่อแน่ว่า ต้องอยู่กับผู้ถูกร้อง “บัญชีเงินฝากผู้ถูกร้องทราบ เพราะเป็นชื่อของผู้ถูกร้องเอง” รัฐธรรมนูญบัญญัติว่า “มาตรา ๒๕๑ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ... มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้ง ที่เข้ารับตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่ง ... บัญชี .. ให้ยื่นพร้อม เอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้ง สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อ รับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย” และ “มาตรา ๒๕๒ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริง ในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าวและต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ ...” ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๖๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ถ้าสามีภริยามิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษ ก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาในเรื่องทรัพย์สินนั้นให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้” มาตรา ๑๔๗๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “สินสมรสได้แก่ทรัพย์สิน (๑) ที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรส

(๒) ...” และประมวลรัษฎากร มาตรา ๕๗ ตรี “...ให้สามีมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษี ...” คำแก้ตัวของผู้ถูกร้องจึงไม่อาจรับฟังได้

(๓) ผู้ถูกร้องอ้างว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ มีเจตนาต้องการมุ่งขจัดผู้ทุจริตนั้น เห็นว่า ในมาตรานี้ประสงค์เพียงแต่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยื่นบัญชี ๑ ให้ถูกต้องครบถ้วน ไม่ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนกรณีที่ผู้ร้องตรวจพบว่า ผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น ผู้ร้องจะต้องส่งเอกสารทั้งหมดพร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป ตามมาตรา ๒๕๔

(๔) ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า ผู้ร้องไม่ถือปฏิบัติเท่าเทียมกัน โดยยกกรณีนายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี และนายบัญญัติ บรรทัดฐาน อดีตรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นตัวอย่าง ผู้ร้องชี้แจงว่า กรณีของนายชวน ๑ และนายบัญญัติ ๑ มีข้อเท็จจริงแตกต่างกับกรณีของผู้ถูกร้องนั้น เห็นว่า ข้อโต้แย้งของผู้ร้องไม่เป็นการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ร้องที่กล่าวหาผู้ถูกร้องว่า จงใจยื่นบัญชี ๑ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หากผู้ถูกร้องเห็นว่า ผู้ร้องปฏิบัติไม่ถูกต้อง ควรดำเนินการเป็นอีกเรื่องหนึ่งต่างหาก

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคสาม ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ ระยะเวลาต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี จึงเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาอันเป็นตำแหน่งที่เป็นมูลเหตุแห่งการกระทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป และเมื่อผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๔ (ยังอยู่ภายในระยะเวลาต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี) ดังนั้น สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องจึงสิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๘ (๕) ประกอบกับมาตรา ๑๐๕ (๑๓) และมาตรา ๕๗

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายประยุทธ์ มหากิจศิริ อดีตสมาชิกวุฒิสภา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

นายประเสริฐ นาสกุล

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ